

Sygn. akt **III AUa 633/21**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marta Sawińska

Protokolant: Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2023 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy **T. L.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o zaległe składki

na skutek apelacji T. L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 12 kwietnia 2021 r. sygn. akt VIII U 2816/19

1. oddała apelację,
2. wniosek T. L. o rozłożenie na raty zaległości składkowych objętych zaskarżoną decyzją przekazuje organowi rentowemu do merytorycznego rozpoznania.

	sędzia Marta Sawińska	
--	-----------------------	--

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 września 2019r., znak:(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 ze zm.) stwierdził, że T. L. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zadłużenie to wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania zaskarżonej decyzji wynosi łącznie 20.566,05 zł, w tym:

1. z tytułu:

- składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji (...) za okres od 2019-02 do 2019-06 w kwocie 13 361,21 zł,

- odsetek za zwłokę w kwocie 402 zł,

- kosztów upomnienia w kwocie 23,20 zł,
- kosztów egzekucyjnych w kwocie 815,90 zł,

2. z tytułu:

- składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji (...)za okres od 2019-02 do 2019-06 w kwocie 4 604,02 zł,
- odsetek za zwłokę w kwocie 135 zł,
- kosztów upomnienia w kwocie 23,20 zł,
- kosztów egzekucyjnych w kwocie 281,30 zł,

3. z tytułu:

- składek na Fundusz Pracy, Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w ramach zakresów numerów deklaracji (...) za okres od 2019-02 do 2019-06 w kwocie 871,22 zł,
- odsetek za zwłokę w kwocie 15 zł,
- kosztów upomnienia w kwocie 11,60 zł,
- kosztów egzekucyjnych w kwocie 22,40 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż płatnik składek nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z czym działając na podstawie art. 83 ust. 1 ww. ustawy, decyzją określono wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, na FP, FGŚP, SFWON. Nadto – pomimo zawiadomienia o wszczęciu postępowania i wezwania do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek – nie nadesłał stanowiska w sprawie.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył T. L. wnosząc o jej uchylenie.

W uzupełnieniu odwołania wskazał na to, iż organy weterynaryjne pozbawiły go możliwości prowadzenia działalności gospodarczej, a nadto potwierdził zatrudnienie pracowników w spornym okresie.

Wyrokiem z 12 kwietnia 2021 r. sygn. akt VIII U 2816/19 Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił odwołanie (pkt 1 wyroku) oraz postanowił nie obciążać odwołującego kosztami zastępstwa procesowego pozwanego (pkt 2 wyroku).

Na mocy art. 387 § 2¹ pkt 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny odstąpił od szczegółowego przedstawienia podstawy faktycznej wyroku, albowiem Sąd II instancji nie zmienił ani nie uzupełnił ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji i przyjął je w całości za własne, zaś w apelacji nie zgłoszono zarzutów dotyczących tych ustaleń.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł odwołujący T. L. zaskarżając go w całości.

Odwołujący podniósł zarzut wygaśnięcia zobowiązania wskutek okoliczności, za które żadna ze stron nie ponosi odpowiedzialności.

Wskazując na powyższe wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości,

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy ewentualnie też

- rozłożenie dochodzonego roszczenia na raty – 100 równych miesięcznych rat, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od następnego miesiąca po uprawomocnieniu się wyroku,

- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Nadto odwołujący wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci wyroku WSA w Poznaniu z dnia 20 listopada 2019 r., sygn. akt II SA/Po362/19 wraz z jego pisemnym uzasadnieniem.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. nie złożył odpowiedzi na apelację odwołującego T. L..

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja odwołującego jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest oczywiście prawidłowe. Sąd I instancji rozpoznał sprawę starannie, przeprowadzając właściwie postępowanie dowodowe, a ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego zasługuje na aprobatę.

Sąd I instancji oparł swe rozstrzygnięcie na materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, a zaoferowanym przez strony postępowania. Sąd I instancji powołał trafnie obowiązujące w tej mierze przepisy, które prawidłowo zastosował i zinterpretował, nie naruszając zaskarżonym rozstrzygnięciem przepisów procesowych ani przepisów prawa materialnego, dlatego Sąd Apelacyjny ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy akceptuje i przyjmuje za własne, jako że znajdują one odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Przypomnieć należy, że decyzją z 27 września 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2019r. do czerwca 2019r. na łączną kwotę 20.566,05 zł plus odsetki, koszty egzekucyjne.

Sąd Apelacyjny podkreśla przy tym, że odwołujący nie kwestionował prawidłowości wyliczeń dokonanych przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji z 27 września 2019r., znak: (...), podnosząc jedynie zarzut wygaśnięcia zobowiązania wskutek okoliczności, za które żadna ze stron nie ponosi odpowiedzialności, podnosząc przy tym, że został przez organ weterynaryjny pozbawiony możliwości prowadzenia działalności gospodarczej. Co również istotne, odwołujący potwierdził przy tym, że w spornym okresie nadal zatrudnił pracowników, a ich przychody wykazywał w deklaracjach rozliczeniowych jako podstawę należnych do uiszczenia składek. Poza sporem było i to, że składki te w całości nie zostały przez odwołującego uiszczone.

Mając na uwadze powyższe przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy zasadnie organ rentowy ustalił wysokość zadłużenia odwołującego z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od lutego 2019r. do czerwca 2019 r.

Zwrócić uwagę należy również na fakt, który nie był kwestionowany zarówno przez odwołującego jak i przez organ rentowy, że odwołujący formalnie prowadził działalność gospodarczą (nie zawiesił tej działalności) w okresie objętym zaskarżoną decyzją i w związku z prowadzoną działalnością, jak każdy przedsiębiorca miał obowiązek m.in. terminowo i w prawidłowej wysokości odprowadzać składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy. Odwołujący nie wskazywał też, że np. w spornym podjął czynności do zawieszenia działalności gospodarczej.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnemu i rentowym, wypadkowemu, chorobowemu podlegają –

w okresie zatrudnienia – pracownicy. Nadto w czasie od dnia rozpoczęcia aż do ustania zaprzestania prowadzenia ubezpieczeniom tym (poza chorobowym) obligatoryjnie podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą. Osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają wpisowi do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej. Składki na ubezpieczenia społeczne naliczają oraz opłacają osoby prowadzące działalność gospodarczą – za siebie, jak i za zatrudnianych pracowników (art. 17 cyt. ustawy).

Zgodnie z treścią przepisu art. 46 ust. 1 ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Stosownie do treści przepisu art. 47 ust. 1 ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklaracje rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc. Od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (art. 23 ust. 1 u.s.u.s.).

Jak ustalono w toku niniejszego postępowania na podstawie dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie oraz w aktach ZUS dot. płatnika składek T. L. od kwietnia 2001 r. nieprzerwanie prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w miejscowości G.. Przedmiotem tej działalności jest ubój zwierząt, obróbka poubojowa, przetwarzanie i konserwowanie mięsa. Firma odwołującego zaopatruje przede wszystkim zakłady zbiorowego żywienia tj. zakłady karne, jednostki wojskowe, szpitale. Zakład ten odwołujący przejął po ojcu, który prowadził go od 1979 r. W dniu 26 listopada 2018 r. miał miejsce w zakładzie odwołującego ostatni ubój usługowy tj. dla podmiotów zewnętrznych pod nadzorem (...). 30 listopada 2018 r. T. L. zawiadomił (...) Lekarza Weterynarii o wstrzymaniu produkcji na czas remontu, przy czym odwołujący w dalszym ciągu zatrudniał pracowników (nie rozwiązał z nimi umów). Następstwem przeprowadzonej w dniach 6 i 7 grudnia 2018 r. przez (...) kontroli w zakładzie odwołującego, wydana została 13 grudnia 2018 r. decyzja o zawieszeniu zatwierdzenia jego zakładu. Decyzja ta została uchylona wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. z 20 listopada 2019 r. sygn. II SA/Po362/19 z uwagi na to, że organy Inspekcji Weterynaryjnej nie działały w niniejszej sprawie wnikliwie i rzetelnie, gdyż nie wzięły pod uwagę łagodniejszej sankcji oraz faktu że T. L. faktycznie rozpoczął podejmowanie środków zaradczych. Wbrew twierdzeniom odwołującego WSA nie przesądził o tym, że decyzja z 13 grudnia 2018 r. była bezprawna (zasugerował jedynie, że należało rozważyć łagodniejsze sankcje).

Sąd Apelacyjny podkreśla, że w związku z remontem zakładu co prawda wstrzymano produkcję, natomiast nie zgłoszono zawieszenia działalności gospodarczej, a ponadto odwołujący nadal zatrudniał w spornym okresie pracowników (A. Ś., K. B., A. G., C. K., K. K., D. K., I. L., K. M., A. R., G. S. oraz D. T.) co stanowi o tym, że jako pracodawca w dalszym ciągu był zobowiązany do uiszczenia składek za pracowników (choćby z tytułu pozostawania w gotowości do pracy lub też za czas przestoju). Przy czym Sąd Apelacyjny zaznacza, że prowadzenie remontu w Zakładzie odwołującego jest nadal czynnością związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej, jest on bowiem konieczny do ponownego uruchomienia produkcji.

Sąd Apelacyjny podkreśla po raz kolejny, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wypadkowemu, chorobowemu podlegają – **w okresie zatrudnienia – pracownicy**. Nadto w czasie **od dnia rozpoczęcia aż do zaprzestania prowadzenia** ubezpieczeniom tym (poza chorobowym) obligatoryjnie podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że całkowicie podziela stanowisko Sądu I instancji, że sam fakt wydania w grudniu 2018 r. decyzji o zawieszeniu zatwierdzenia zakładu przez (...)Lekarza Weterynarii w M. przy dalszym zatrudnianiu pracowników i wykazywaniu należnych składek w deklaracjach rozliczeniowych w okresie luty – czerwiec 2019 r. (nawet po uchyleniu tej decyzji wyrokiem z 20 listopada 2019 r. sygn. II SA/Po362/19 przez WSA w Poznaniu), skutkuje tym, że wywiedzione odwołanie nie było zasadne. Sąd Apelacyjny podkreśla, że zgodnie z ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych to na odwołującym, jako płatniku składek, spoczywa obowiązek uiszczenia składek wykazywanych w składanych w organie rentowym deklaracjach rozliczeniowych, natomiast wielkość zadłużenia określonego w zaskarżonej decyzji odpowiada danym wynikającym ze składanych deklaracji. Jak bowiem wynika z

bezsportnego stanu faktycznego w okresie od lutego 2019r. do czerwca 2019 r., odwołujący nie zawiesił działalności gospodarczej, a ponadto zatrudniał pracowników, a zatem zobowiązany był do opłacenia należnych składek.

Na marginesie podkreślić należy również, że drugorzędną kwestią jest przy tym, czy płatnik składek w danym okresie faktycznie uzyskiwał jakiegokolwiek dochody, bowiem istotne jest czy prowadził działalność gospodarczą oraz czy zatrudniał pracowników, gdyż jak już była mowa wyżej sam fakt prowadzenia remontu jest również czynnością związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej, a zatrudnienie pracowników, którzy co prawda w czasie remontu nie świadczyli pracy, natomiast pozostawali w gotowości do pracy lub też należało im się wynagrodzenie za czas przestoju nadal trwało. Zatem odwołujący jako płatnik składek zobowiązany był do uiszczenia na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należnych składek.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego zestawienie należności z tytułu nieopłaconych składek oraz wskazanie podstawy faktycznej i prawnej zostało przedstawione przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w sposób szczegółowy i wyczerpujący w zaskarżonej decyzji. W toku postępowania odwołujący nie wykazał, że dokonane przez organ rentowy rozliczenia wpłat zostały przeprowadzone w sposób nieprawidłowy pod względem rachunkowym lub niezgodne ze wskazanymi wyżej przepisami. Z kolei Sąd Odwoławczy, nie dopatrzył się ze strony Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jakiegokolwiek błędów rachunkowych dot. rozliczenie składek.

Sąd Apelacyjny podkreśla, że wskazane przez odwołującego w apelacji zarzuty w żadnej mierze nie podważyły prawidłowo wydany wyrok Sądu Okręgowego. Wyrok ten odpowiada prawu. Zarzuty i twierdzenia odwołującego nie zasługują na uwzględnienie, gdyż nie zawierają nowych okoliczności czy też wniosków (po za wnioskiem o rozłożenie należności na raty), a w istocie swej sprowadzają się do powielenia wcześniej już przedstawianego stanowiska (przed Sądem I instancji). Apelacja odwołującego stanowi jedynie polemikę z prawidłowymi – w ocenie Sądu Apelacyjnego - ustaleniami Sądu I instancji oraz sprowadza się do przedstawienia własnej subiektywnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego oraz interpretacji obowiązujących przepisów prawa.

Mając na uwadze powyższe, apelacja odwołującego T. L., jako nieuzasadniona na mocy art. 385 k.p.c. podlegała oddaleniu.

Z kolei mając na uwadze złożony przez odwołującego dopiero na etapie postępowania apelacyjnego nowy wniosek dowodowy (dot. rozłożenia zaległości składkowych na raty) na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c., Sąd Apelacyjny w punkcie 2 wyroku postanowił wniosek T. L. o rozłożenie na raty zaległości składkowych objętych zaskarżoną decyzją przekazać organowi rentowemu do merytorycznego rozpoznania.

sędzia Marta Sawińska